

Savinjske

NOVICE

GLASILO SKUPŠČINE OBČINE IN DELOVNIH ORGANIZACIJ OBČINE MOZIRJE

Leto 9

MAJ 1977

Št. 5

Velike delovne zmage

Na pobudo sveta krajevne skupnosti so se vsi krajan Ljubnega letos odločili, da po dolgih letih premora obudijo praznovanje svojega krajevnega praznika. Tega so pred leti že slavili v spomin na prvi napad na Ljubno, ki ga je med 18. in 19. majem 1942, izvedla prva Savinjska četa. Da so to odločitev sprejeli prav v letošnjem letu ni nobeno naključje. Leto 1977 je čas številnih jubilejev v spomin na zgodovinsko pomembne revolucionarne dogodke v naši slavni preteklosti in bo zato oživiljeni krajevni praznik pomemben prispevek k spletu celoletnih prireditev. Pa še nekaj drugega je! Prav letos so v krajevni skupnosti dosegli uspehe, kakršnih že dolgo niso. Zasluga zato gre vsem krajanom na področju celotne krajevne skupnosti in vsem dejavnikom v njej.

Največji uspeh je vsekakor ureditev in asfaltiranje šestih cestnih odsekov za kar so sredstva poleg krajevne skupnosti v zares veliki meri prispevali krajanji sami, bodisi v obliki denarnih prispevkov, bodisi z udarniškim delom. Poglejmo si jih:

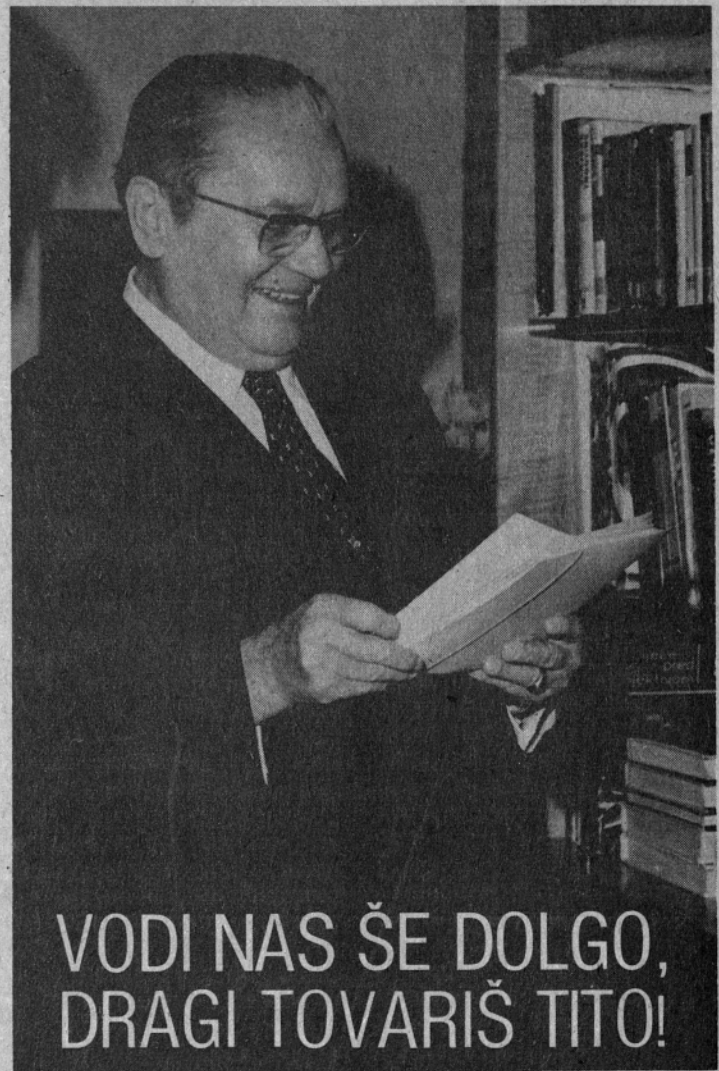
- odsek od Foršta proti Primožu: dolg je 700 metrov njegova vrednost znaša 300.000 dinarjev, z lastno udeležbo krajanov v vrednosti 120.000 dinarjev. Ob gradnji tega so s 50.000 dinarji uredili še kanalizacijo za bližnjo gradbeno cono. Hkrati so s samoprispevkom in s sredstvi krajevne skupnosti (200.000 dinarjev) uredili še odcep do pokopališča.
- Melišče: dolg je 1.500 metrov, od skupne vrednosti 860.000 dinarjev jih je krajevna skupnost prispevala 550.000, v ostalo vrednost pa so všteli prispevki prebivalcev in njihovo udarniško delo.
- Okonina (novi in stari del skupaj): odsek je dolg 1.700 metrov, predračunska vred-

nost 900.000 dinarjev se je zaradi udarniškega dela krajanov zmanjšala na 600.000 dinarjev.

- Juvanec: na en kilometer dolgemu odseku so krajanji z udarniškim delom zmanjšali predračunsko vrednost s 600.000 na 400.000 dinarjev. Ob tem so si sami uredili tudi kanalizacijo.
- odcep proti Gradbeniku, dolg 500 metrov, je veljal 300.000 dinarjev, del sredstev so črpali iz samoprispevka, del pa je plačal Gradbenik.
- Poleg omenjenih del je cestno podjetje položilo asfalt še na 5.000 m². Sem spadajo priključki k stanovanjskim in gospodarskim poslopijem in k poslovnim prostorom. Celotna vrednost znaša 500.000 dinarjev in so jo plačali naročniki sami.

In to še ni vse! Za razširitev pokopališča, izgradnjo nove pešpota in za že omenjeni odcep so na Ljubnem razpisali krajevni samoprispevek. Razpisani znesek je 1.000,00 dinarjev na družino. Doslej se je akciji odzvalo približno 70 odstotkov upravičencev, ki so skupno zbrali 350.000,00 dinarjev. Zaradi zavzetega izvajanja del, ki že rodi obilne sadove upajo, da bodo svoj prispevek za lepši kraj dali še ostali.

Sobotno slavje zato ni bilo le simboličen spomin na zmage v času druge vojne, bilo je praznik delovnih zmag, bilo je zagotovilo nadaljnjih uspehov in lepše bodočnosti kraja. Dopoldne so v zadružnem domu odprli novo knjižnico, o pomenu kate-re ne velja posebej govoriti. Popoldne ob 14.30 je bila svečana seja zbora delegatov krajevne skupnosti, delegacij interesnih skupnosti, družbenopolitičnih organizacij in društev. Poleg slavnostnega govora so na seji podelili priznanja krajevne skupnosti Ljubno za aktivno in ustvarjalno delo v

VODI NAS ŠE DOLGO, DRAGI TOVARIŠ TITO!

njej. Letos si je to priznanje prislužilo vseh šest gradbenih odborov, Gasilsko društvo Radmirje za izredne uspehe v zadnjih letih in Turistično društvo Ljubno za svoje delo, predvsem za 17-letno prirejanje Flosarskega bala, ki tisočim obiskovalcem ohranja bogato izročilo Gornje Savinjske doline iz njene polpretekle zgodovine. Na seji so pionirji Osnovne šole Ljubno s krajevno skupnostjo podpisali samoupravni sporazum o varstvu okolja, prisotni pa so iz svojih vrst izvolili dve delegaciji. Prva je obiskala najstarejšega krajana in občana, skorajšnjega 100 letnika Jakoba ROČNIKA in ga obdarila, druga pa je položila venec k spomeniku NOB in s tem počastila spomin na padle borce. Po končani seji so

učenci pripravili in izvedli te- lovadno akademijo zatem pa so se domačini in gostje udeležili otvoritve vseh šestih posodobljenih odsekov.

Slavja na Ljubnem so se med ostalimi gosti udeležili tudi Franc Poglajen.

Zvečer je bilo v Vrbju družabno srečanje, katerega izkupiček bodo gradbeni odbori porabili za kritje stroškov gradnje. Srečanje so s kresovi in ognjemtom popestrili mladinci, taborniki in delavci milice. Odbojarska sekcija TVD PARTIZANA je v nedeljo dopoldne pripravila močan turnir v odbojki, ki so se ga udeležile štiri moške in tri ženske ekipe. Turnir je bil posvečen tako krajevnemu prazniku, kot Dnevu mladosti.

Usposabljanje ekip prve pomoči civilne zaščite

Iz leta v leto je vse več nezgod. Pripetijo se lahko kjerkoli, ob kateremkoli času in celo na najmanj pričakovan način. Ob nezgodi mora pomagati pač tisti, ki je trenutno najbliže. Pri naših najmlajših, pri mladini in odraslih so nezgode dandanes med prvimi vzroki za invalidnost in smrt. Tudi če večina nezgod bistveno ne prizadene poškodovanca, mu vendarle za določen čas omeji njegovo telesno in duševno zmogljivost. Toda kaj, če mu zapustijo trajne posledice?

Zato je pouk o pravilni prvi pomoči in o preprečevanju nezgod zelo pomemben prispevek Rdečega križa za zdravo, za varno, srečno življenje in razvedrilo. Za nudenje prve pomoči moramo biti primerno usposobljeni, kajti če nismo pravilno nudili prve pomoči, še taka strokovna pomoč ne more popraviti naše napake.

V krajevnih skupnostih se usposabljujejo ekipe prve pomoči civilne zaščite, ki so prve poklicane, da nudijo pomoč v primeru elementarnih nesreč, vojne in drugega. Nezgodam se lahko ognemo tudi, če upoštevamo varnostne ukrepe s katerimi morajo biti ekipe civilne zaščite seznanjene. Z napredovanjem medicinske znanosti pa moramo nenehno obnavljati in dopolnjevati znanje o nujenju prve pomoči, saj nam pravilna prva pomoč dostikrat lahko reši življenje.

Se posebno prav pa nam

utegne priti znanje prve pomoči ob morebitni elementarni nesreči ali celo v vojni. Takrat bo samopomoč in medsebojna pomoč odločala o življenju in smrti.

Vsled navedenega si občinski odbor Rdečega križa in oddelek za narodno obrambo skupščine občine Mozirje stalno prizadevata, da bi imela čimbolj usposobljene ekipe za nudenje prve pomoči. Že v januarju se je pričelo intenzivno usposabljanje članov ekip civilne zaščite in ekip prve pomoči v delovnih organizacijah. Tudi v vsaki krajevni skupnosti delujejo te ekipe, v večjih pa celo po dve ali tri. V tem času je Rdeči križ v sodelovanju z narodno obrambo usposobil preko 20 ekip prve pomoči v krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah. Organizirani so bili 27. urni tečaji prve pomoči in 80 urni tečaji PP. Sedaj pa so v teku priprave ekip prve pomoči za občinsko tekmovanje, ki bo letos v Mozirju dne 29. maja 1977 ob 9. uri v Osnovni šoli Mozirje. Na tekmovanju bo sodelovalo 23 ekip prve pomoči civilne zaščite in ekip prve pomoči, ki se bodo pomerile o sprtnosti in v pravilno nudeni prvi pomoči poškodovancem. Ekipa, ki bo zasedla prvo mesto se bo udeležila republiškega tekmovanja, ki bo v Celju meseca junija.

Občinski odbor RK
Mozirje

Iskrene želje tovarišu Titu

V sredini aprila smo po naši občini, poleg občinske štafete s pozdravi in najboljšimi željami tovarišu Titu, ponesli tudi zvezno štafeto mladosti. Od Kamničanov smo jo sprejeli na Črnivcu, jo od tam preko Zadrecke doline in Mozirja ponesli do Gorenja in jo predali mladim velenjske občine. Občinsko štafeto so, kot že dolga leta nazaj, od slapa Rinke prvi prinesli mozirski planinci. Potovala je po vsej Savinjski dolini do Nazarij, kjer je prenočila in se v nedeljo priključila zvezni.

Še en šopek najlepših želja

smo tovarišu Titu poslali iz mozirske občine, tokrat po radijskih valovih. Mozirski radioklub je eden izmed 121 v Jugoslaviji in 27 v Sloveniji, ki se je vključil v UKV štafeto 1977. Štafeta je štartala ob Vlasinskem jezeru pri Leskovcu 22. maja ob 11. uri in je prispela na cilj dan pozneje ob 18. uri v Beogradu. Trajala je skupno 354 minut in v tem času „prehodila“ pot dolgo 5940 kilometrov. Mozirski radioamaterji so jo sprejeli v nedeljo ob 13.24 v osnovni šoli v Šmihelu nad Mozirjem.

Z zastavami v rokah in z radostjo v srcu

Moč je v sodelovanju

Jutro nam je naznanilo lep dan. Mladi in stari so se zbrali pred spomenikom NOB v Mozirju in svečanó pospremili na dvodnevo pot po Gornji Savinjski dolini odred osemdesetih tabornikov. Ti so krenili na drugem koncu Mozirja na občinskem strelišču pa so se pripravljale druge ekipe, ki so ob 8. uri 27. aprila 1977 krenile s štarta na štiri kilometre dolgo progo manifestativnega pohoda ob dnevu OF. Progo so prireditelji opremili s tekmovalnimi točkami, ki so ekipam omogočile, da so se razvrstile še po svojih spretnostih in zmogljivostih. Med temi točkami so bile metanje bombe, skok v višino in streljanje z MK puško. Udeležba na pohodu je bila zelo dobra, saj so se ga udeležile vse povabljene družbenopolitične in družbene organizacije, predvsem ZRVS, ZSMS, ZZB NOV, strelci, miličniki, taborniki in pionirji. Tako številčna udeležba je bila v tej krajevni skupnosti le redkokdaj, tokrat pa je bila še toliko bolj razveseljiva in pomembna, saj so udeleženci na tem srečanju skupno obujali spomine na vojne čase, sklepali nova poznanstva in prijateljstva.

Zato je potrebno izreči vso pohvalo prirediteljem pohoda, osnovni organizaciji ZRVS Mozirje, saj so ti poleg pohoda

za vse udeležence pripravili še svečan zaključek s tovariškim srečanjem, ki so se ga na strelišču poleg pohodnikov udeležili še predstavniki družbenopolitičnih in družbenih organizacij kraja in predsednik izvršnega sveta SO Mozirje Anton Vrhovnik. Ob zaključku je vse navzoče pozdravil predsednik osnovne organizacije ZRVS Mozirje Marko Purnat, o pomenu tega pohoda pa je spregovoril predsednik občinskega odbora ZRVS. Prisotnim je omenil pomen praznovanja obletnic zgodovinsko pomembnih jubilejev, ki jih letos slavi vsa naša družba in na 25-letnico obstoja zveze rezervnih vojaških starešin Jugoslavije. Tudi manifestacija v Mozirju je bila le delček prispevka k temu slavlju. Na koncu je zelo ugodno ocenil delo občinske organizacije ZRVS in predvsem delo rezervnih vojaških starešin v Mozirju, ki so aktivni na vseh ravneh življenja in dela krajevne skupnosti.

Na koncu še vrstni red. Prvo mesto je pripadlo ekipi ZRVS Mozirje v postavi Sreten Stanoković, Tone Bastl in Ivan Bežjak, druga je bila ekipa ZRVS Mozirje II in tretja ekipa osnovne strelske organizacije Mozirje. Pohoda se je udeležilo 70 tekmovalcev.

FRANC OMLADIČ

Enkrat smo pa imeli v vrtcu praznik

Enkrat smo imeli v vrtcu praznik, mamice so ploskale, mi smo pa peli tako pripoveduje triletna obiskovalka vrtca v Nazarjih. Ta praznik je bil 8. marec, lepo doživetje za vse, ki smo bili prisotni. Kako zelo se nam je vsem spremenilo življenje v zadnjih letih, se čudimo, kako se je spremenilo šele otroštvo našim najmlajšim!

Tisto znano geslo „življenje ni praznik, življenje je delovni dan“ je nekdanj veljalo za odrasle, potem je začelo gospodariti v osnovnih šolah, sedaj pa kuka že v otroške vrtce.

Če se spomnimo novel naše-ga koroškega pisatelja Prežihovega Voranca, nas te spominjajo na rano otroško vstajanje, pašo, šumenje gozdov po globačah, na samorastniško življenje koroških otrok. „Vi se niste zibali v zibelkah kakor drugi otroci, vaše zibelke so bile razgoni in brazde, kjer vas je žgalo sonce in vas je močil dež.“ Tako

nekako pripoveduje Meta svojim samorastnikom. Tudi naši otroci bi bili samorastniki industrijske družbe, če se ne bi organiziralo otroško varstvo; samorastniški otroci pa danes ne pasejo več bick kakor Prežihovi, ne nabirajo solzic svojim mamicam, prepuščeni so cesti in njenim zapeljivim nevarnostim.

Marsikaj se naučijo naši otroci v vrtcu, zato je potrebno delo, prazniki so redki, ostanejo jim v lepem spominu. Pust je že zdavnaj za nami, a se ga še radi takole spominjajo: „Za pusta smo bili v vrtcu maškare. David je bil miška, Darja je bila v kikeljci botra lisica, Igor je imel pištolo, klobuk in kavbojske hlače, Radovan je bil dimnikar in je imel štengice, Romanca je imela zobe, Sergeja je bila mušnica. V pisarnah so ven gledali, ko smo šli na sprehod. Še pri zdravniku smo bili in nam je bonbone dal. Potem

smo šli nazaj v vrtec. Poslušali smo plošče, jedli in plesali. Nič nismo šli spat in tovarišica je plesala zraven nas.“ Minil je tudi 8. marec, minili so drugi prazniki, še veliko jih bo in še lepši bodo.

Zato smo bili starši enakih misli z otroci, ko so se veselili novega vrtca v Nazarjih in so takole kramljali: „Delavci so že pobelili stene, naredili so okna, pa štengice so postavili. Streho so pripeljali in jo položili na

vrh. Naredili so stolčke in pripeljali ležalnice. Vrata za vrtec so na desni strani in na drugi strani. Stari vrtec bo pa za šolarje.“

V vrtec so delavci že pripeljali odejice in igrače in napolnili omare. Otroci so že v novem vrtcu in čas jim še hitreje teče. „Kmalu se bo v novi vrtec pripeljal dedek Mraz in bomo zopet vsi veseli.“

JOŽICA POLANC

Ohraniti svoje...

Ljudstva vsega sveta se tako ali drugače ponašajo z izvirnimi lepotami, ki so značilne za obdobje, okolico in narodne navade. Tudi mi Slovenci smo lahko na marsikaj ponosni. Tako živimo v lepem predelu naše širše domovine, ki je vsakomur, ko ga spozna všeč. Imamo narodna izročila, na takšni kulturni ravni, da kaj lahko stopimo v vrste najvidnejših v širšem delu našega kontinenta. Pa smo včasih tako presenetljivo skromni in kajpak tudi nedojemljivi v pravi meri za vse to kar imamo in (ni)smo pripravljeni negovati. Žal še vedno iščemo VZORE izven naših domačih logov. Še kar naprej se dogaja, da iz nepoznavanja, ali pa sramuškega prilaganja moderni dobi uničujemo bogata izročila naših prednikov, ki so se v drugačnih okoliščinah znali boriti za narodnostno in izvirmo kulturo. Kar pomislimo na obdobje naših čitalnic, ko je peščica slovenskega izobraženstva postavila močne temelje narodne zavesti in s tem rešila kasnejše rodove potujčenja. Prav je, da se spomnimo besed, ki jih je zapisal zgodovinar prof. Janko Orožen: „... vsi buditelji v naši preteklosti so tudi soustvaritelji naše sedanosti in soustvaritelji naše bodočnosti... Zakaj bi se torej odrekli izvirmim kulturnim izročilom in morda res zaradi nepremišljenih dejanj uničevali dediščino, ki smo jo v tej ali drugi obliki prevzeli? ...“

Zakaj pravzaprav gre in čemu je namenjen tale zapis? Če smo v pevskih, dramskih, knjižničnih dejavnostih ohranili raven in jo skušamo izboljšati, potem smo šele nekje na začetku prizadevanj, da bi ohranili lepote naših starih domov. Kako zmotno ravnamo, če recimo zamenjamo stara vežna vrata, ker so pač nemoderna, če pročelja hiš, ki dajejo videz

izvirne domače zgradbe moderniziramo tako, da s tem uničimo marsikaj, kar je bilo ... občudovanja vredno in je pritegnilo prenekatero oko domačih in tujih obiskovalcev. Res, vse več je tistih, ki spoznavajo vrednote za katere so nekoč graditelji vložili veliko truda in sredstev ter s premišljenimi posegi ohranjajo izviren videz slovenske domačije, ki je bila prav v gorskem svetu že od nekdanj občudovana.

Vse več naših občanov se poslužuje nasvetov arhitektov, ko prenavljajo domačije. Poznamo že vrsto primerov v dolini, ki so posnemanja vredni. O nekaterih bomo v prihodnj tudi spregovorili v našem listu. Za zdaj samo kratko! Smo pred veliko hortikulturno prireditvijo, ki bo sloves Gornje Savinjske doline prenesla širom naše ožje in širše domovine. Marsikdo ne bo le občudovali nasadov v Gaju, pač pa bo hotel videti več! Veliko bo takšnih, ki bodo naprimer občudovali lepoto vhodnih vrat v Cesarjevi hiši in še kje v naši dolini. Tudi takšni bodo, ki bodo z zanimanjem in z veseljem gledali nekatere slepe, stare in dobro vzdrževane hiše, značilne za te kraje. Samo za primer navajam prireditev v letu 1978! Mi hočemo več, privabiti moramo množice turistov in jim pokazati tiste domačije, ki so ohranile izvirmo narodnega izročila.

Tudi takšne stvari sodijo v bodoče prospekte o Gornji Savinjski dolini. Pa poiščimo vsi skupaj primere, ki nam bodo v ponos. Saj ne gre le za ta trenutek, pač pa za načrtno nego vsestranske kulture, ki nas lahko samo plemenito oplaja in naredi srečnejše. Še to, imamo biti na kaj ponosni, saj smo veliko opravili, še več pa bomo uspeli s skupnimi napori. (se nadaljuje)

ALEKSANDER VIDEČNIK

Po stezah kurirjev

Minilo je leto dni in pionirji so spet veselo sprejemali in nosili kurirčkovo pošto. Letos so se začeli na to zelo skrbno pripravljati. Sklicali so nekoliko sestankov in dogovorov in na njih pritegnili tudi ostale organizacije, predvsem mladino, borce, rezervne vojaške starešine, strelce in seveda svoje učitelje. ITako so skupaj naredili in pripravili program in v skladu z njim spremljali kurirčkovo pošto iz kraja v kraj. Ta vsakoletna manifestacija najmlajših letos sovpada s praznovanjem vseh velikih jubilejev, ki se jim pridružuje tudi 35-letnica pionirske organizacije. To so slavlja, ki so kurirčkovi pošti letos dali še večji pomen.

Pionirji mozirske občine so kurirčkovo pošto sprejeli od vrstnikov občine Ravne na Koroškem 19. 4. v Šentvidu nad Soštanjem. Svečanemu sprejemu so poleg ostalih prisostvovali še predsednik občinskega odbora ZZB NOV Mozirje Vlado Košir ter številni drugi borci in kurirji iz tega območja. Po sprejemu v Šentvidu je Kurirčkova

pošta krenila na Ljubno, kjer so ji pred spomenikom NOB priredili svečan sprejem. Mladim je obujal spomine na težke dni med vojno nekdanji prvoborec in komandant partizanskih enot tovariš Božič. Kurirčkovo pošto je pot vodila naprej skozi znane partizanske kraje Gornji grad, Bočna, Šmartno, Nazarje, Rečica, Šmihel nad Mozirjem, žalskim pionirjem pa so jo mozirski predali v gozdni šoli v Lokah pri Mozirju. Ob tej priliki je vsem mladim in gostom spregovoril predsednik krajevna organizacije ZZB NOV Maks Senica, ki je orisal slavno in bogato zgodovino kurirjev, zlasti mladih, saj so ravno ti s svojo pošto mnogokrat reševali partizane in njihove enote. Njegova pripoved je bila še zlasti zanimiva, saj je kot bivši kurir pionirjem obujal lastne spomine in doživljaje.

Pot kurirčkove pošte po mozirski občini je bila zelo pestra in zanimiva. Zato so poskrbeli poleg ostalih tudi borci, rezervni vojaški starešine in strelci, ki so kurirjem na mnogih mestih postavljali zasede in tudi tako obujali spomine na dni naše revolucije.

FRANC OMLADIČ

Na poti in tik pred zasedo

Ponosni smo, da smo komunisti

Tovarišice in tovariši!

Današnja slavnostna seja predstavlja le majhen drobec v mozaiku prslav, ki so se in se še bodo zvrstile širom domovine. Posvečena je 50. obletnici ustanovitve KP Slovenije, tovarišu Titu in obdobju njegovega vodenja zveze komunistov Jugoslavije. Ko se ozremo na štiridesetletno pot zveze komunistov, ki jo je prehodila pod Titovim vodstvom smo, zaradi ogromnih uspehov, ki jih je dosegla, lahko ponosni, da ji pripadamo, da smo njeni člani. Nimam namena opraviti predavanja iz zgodovine, opozoril pa bi na nekatera dejstva iz revolucionarne preteklosti.

Zatiranje in vzpon

Komunistična partija Jugoslavije je preživljala najtežjo krizo v času šestojanuarske diktature, to je v letih 1929 do 1932. Že v letu 1933 beležimo njen ponovni vzpon. Zopet je v akciji in vodi več akcij delavskega razreda, kmetov in študentov, kakor so stavke, demonstracije in podobno. Čedalje bolj pripravljena za boj v ilegali je pravzaprav izpričevala vse večjo sposobnost, da prebije obroč svoje nelegalnosti prav s svojim povezovanjem s številnimi vsakodnevnimi akcijami delovnih ljudi in množic.

Vzporedno s takšno akcijo se je razvijala tudi notranja konsolidacija partije. Koncem leta 1934 je bila organizirana četrta državna konferenca v deželi. Takrat so v določanje partijske politike že prihajali do veljave kadri, zrasli v deželi, v samem gibanju, prekaljeni v odporu proti šestojanuarski diktaturi in na robiji, kadri, ki so se na lastnih izkušnjah prepričali, da partija lahko obstaja in deluje samo preko akcije množic.

Tito in enotna bojna fronta

Tega leta je prišel iz kaznilnice tovariš Tito in se takoj vključil v partijsko delo. Kmalu je postal osrednja osebnost vseh pozitivnih teženj v partiji.

V obdobju od 1935 do 1937 je partija postajala čedalje močnejši politični faktor v deželi, ko ji je na vse širši fronti uspelo lomiti spone ilegalnosti in postajati voditelj številnih aktivnosti delavskih in ljudskih množic. Posebno uveljavljanje med ljudstvom in močan prodor v politično življenje dežele je dosegla z množičnimi zbori in političnimi akcijami preko

organizacij, kakor so bile fronta narodne svobode, zveza delovnega ljudstva, sindikalne in prosvetne delavske organizacije in druge. Takrat so se razvile tudi velike stavkovne akcije, ki so v letu 1936 dosegle širok stavkovni val širom dežele ter zajele mnoge industrijske in druge gospodarske panoge. Preko njih so se krepili tudi sindikati, v katerih se je uveljavljala vse večja vloga komunistov v boju za enotnost sindikalnega gibanja. Tudi revolucionarno mladinsko gibanje beleži v tem času velik razmah. Vsa ta politična aktivnost je kasneje predstavljala važen faktor pri razvijanju protifašistične ljudske fronte.

Takšne so bile torej razmere v komunistični partiji Jugoslavije, ko je tovariš Tito postal leta 1936 njen organizacijski že sredi leta 1937 pa generalni sekretar.

Gostje in magrajenci med sejo . . .

Veliki uspehi

Rezultati zveze komunistov v skoraj polstoletnem obdobju in pod Titovim vodstvom, so tolikšni, da jih v kratkem času ni moč naštet. Omenil bi le nekatere:

- odločilno dokončanje boja za partijo, za njeno preraščanje v idejnopolitično, enotno, čvrsto organizirano bojno silo, rešeno oportunitizma, dogmatizma, sektaštva in frakcionaštva, usposobljeno za revolucionarno akcijo v konkretnih okoliščinah boja;
- Povezovanje partije z ljudstvom in bojno aktivizacijo delavskega razreda in drugih naprednih demokratičnih slojev in sil narodov Jugoslavije;
- vzpostavitev široke in enotne bojne fronte protifašističnih in demokratičnih sil, s čemer so bili ustvarjeni odločilni pogoji za najširšo enotnost vseh naprednih in patriotič-

- nih sil v boju proti fašistični agresiji in okupaciji;
- odločilen vpliv na mladino in vključitev mladostne vneve in entuziazma v gibanje množic;
- polna bojna pripravljenost partije in sil, združenih z njo, v enotno narodnoosvobodilno gibanje, v okoliščinah fašistične agresije in okupacije;
- uspešen začetek in zmagovit konec narodnoosvobodilne vstaje, izgon okupatorja in osvoboditev narodov Jugoslavije izpod vseh vrst hegemonije;
- zmaga socialistične revolucije in socialistična preobrazba družbenih odnosov;
- preobrazba Jugoslavije v skupnost svobodno združenih narodov in narodnosti, na podlagi pravic do samoodločbe;
- dokončna konsolidacija in

oblikovanje nove socialistične države, kot instrumenta delavskega razreda in delovnih množic;

- močna in nagla gospodarska izgradnja preko nacionalizacije osnovnih proizvodnih sredstev, industrializacije, socialistične agrarne politike in planskega gospodarstva, s čimer so bili položeni materialni in družbeni temelji za nadaljnji socialistični razvoj;
- brezkompromisna bitka proti zunanjim pritiskom iz vzhoda in zahoda ter notranjemu pritisku etatistično birokratskega konzervatizma in zmagala načela delavskega in družbenega socialističnega samoupravljanja;
- izredno hiter gospodarski, socialni in kulturni razvoj, ki je v temeljih spremenil življenjske razmere ogromne večine delovnih ljudi in še bolj razširil materialne osnove nadaljnje socialistične graditve;

- bistveno izboljšanje materialnega položaja delovnega človeka in njegove socialne zaščite, s posebnim poudarkom na konkretnem uresničevanju Ustave in Zakona o združenem delu;
- konsolidacija notranjega in mednarodnega političnega položaja Jugoslavije in neodvisnost njenih narodov ter močno uveljavljena vloga socialistične Jugoslavije v boju za mir, svobodo vseh narodov ter demokratične odnose med narodi, kakor tudi za aktivno in mirojubno koeksistenco držav z različnim družbenim redom;
- pomemben ustvarjalni prispevek k izkušnjam, teoriji in praksi mednarodnega delavskega gibanja pri nadaljnji izgradnji socialističnih odnosov.

To so le nekateri zgodovinski rezultati, ki označujejo pot boja in zmag naše partije, delavskega razreda in narodov Jugoslavije v času, odkar stoji na čelu Partije tovariš Tito. Ti rezultati niso nastajali samoniklo ali stihijsko. Za njih ustvaritev je bilo potrebno veliko naporov in žrtev delavskega razreda, kmetov, napredne inteligence, mladine, skratka vseh naprednih sil naše dežele. Za aktiviranje teh sil pa je bila potrebna tudi sposobna politična sila, ki je znala svoje metode dela prilagajati vsakokratni situaciji. Ta sila pa je bila Komunistična partija pod Titovim vodstvom.

Zgodovinska noč na Čebinah

Poleg jubileja, o katerem sem govoril, želim poudariti še en zgodovinski dogodek, ki je za zgodovino nas Slovencev enako pomemben kot prihod tovariša Tita na čelo partije. Gre za organizacijo komunistične partije Slovenije, katere ustanovitev je bila opravljena na ustanovnem kongresu na Čebinah. V preoblikovani, po nacionalnem principu organizirani avantgardi so se slovenski komunisti še tesneje povezali z ljudskimi množicami v pripravah na socialistično revolucijo. Pri tem jim je pomagal programski manifest, v katerem je rečeno, da je za rešitev slovenskega naroda edina pot v združitvi vseh demokratičnih sil, ki jim je pri srcu njegova usoda, da je slovenski delavski razred, kot najbolj zavedni in organizirani del slovenskega naroda, zgodovinsko odgovoren

... in vsi skupaj po njej

za njegovo prihodnost, da si Slovenci lahko zagotovimo svoj obstoj in demokratični razvoj le v skupni borbi z ostalimi jugoslovanskimi narodi. S takšno usmeritvijo, ki je sad revolucionarnih spoznanj komunistične partije Jugoslavije, je partija pristopila k reševanju nacionalnega vprašanja.

Od takrat pa do danes je šel slovenski narod skozi hude preizkušnje in odločilne faze svojega razvoja, vseskozi zvest izhodiščem in usmeritvam, ki so zapisane v čebinskem manifestu. Večina ljudstva se je strnila okrog delavskega razreda in na iniciativo komunistov ustanovila že v začetku okupacije osvobodilno fronto slovenskega naroda. S partizansko vojsko in ljudsko oblastjo je skupaj z ostalimi narodi in narodnostmi Jugoslavije izgnala okupatorje in domače izdajalce ter vzpostavila novo, pravičnejšo družbeno ureditev v svobodni državi enakopravnih narodov.

Če govorimo o zunanjih pritiskih na Jugoslavijo, potem še to posebej velja za Slovenijo; zaradi geografske lege in zaradi zgodovinske preteklosti. Politični pritisk na Slovenijo se producira na zapadu. Ustvarjajo ga predvsem ostanki vodstva bele garde, ki večkrat plasirajo teorijo o narodni spravi. Od tam tudi teorija o samostojni nevtralnici Sloveniji in podobno.

Zavest enotnosti

Nedvomno, kot pred štiridesetimi leti, še danes vedno velja manifest ustanovnega kongresa na Čebinah, da je obstoj Slovencev in naša neodvisnost, zagotovljeni edinole v sklopu socialistične Jugoslavije. Le v socialistični samoupravni skupnosti, združeni z ostalimi jugoslovanskimi narodi, bomo močni in odporni v boju zoper vse, ki bi od znotraj ali od zunaj skušali ogroziti našo suverenost. Slovenski narod lahko

torej tudi danes brani svojo svobodo na izkušnjah Čebin, to je na spoznanju o nujnosti kolektivne obrambe vseh ogroženih narodov, da lahko utrjuje mir in prispeva k uveljavljanju napredka le skupaj z vsemi narodi in narodnostmi Jugoslavije in v okviru mednarodne fronte za mir.

Vloga ZKJ v svetu

Nedavno smo bili priče trem pomembnim mednarodnim dogodkom za razvoj sodelovanja med narodi, za uveljavljanje pravičnejših odnosov ter za krepitev enotnosti vseh sil v fronti boja za socializem v svetu. Helsinki so učvrstili upanje za odpravljanje ovir v sodelovanju evropskih dežel, Colombo je okreplil napore neuvrščene dežele za hitrejšo, še bolj organizirano trganje iz zaostalosti ter podrejenosti v gospodarskem in kulturnem smislu, Berlin pa je potisnil v ozadje dogmatske in za razvoj socializma škodljive poglede na odnose med komunističnimi partijami in na vlogo teh v mednarodnem delavskem gibanju. Na vseh navedenih mednarodnih institucijah je Jugoslavija odigrala izredno pomembno vlogo, kar sodi v kontinuiteto našega prizadevanja za uveljavitev miru in napredka v svetu, v duhu socialističnega humanizma.

Nadaljevati izročilo Čebin

Tovarišice in tovariši! Slovenskemu narodu je bilo sporočilo Čebin vodnik v pripravah na oboroženo vstajo in začetek socialistične revolucije v času fašističnega divjanja na naših tleh, v obdobju graditve ljudske oblasti, v urejanju odnosov med narodi Jugoslavije, pa tudi v boju zoper vse, ki so nam skušali vzeti s težkimi žrtvami priborjeno svobodo. Danes nam je vodilo v uveljavljanju popolne oblasti delovnega člove-

ka, v krepitvi bratstva in enotnosti v jugoslovanski družini.

Zato današnji čas terja, prav tako kakor čas Čebin, okupacije in povojne izgradnje porušene domovine, da novi rodovi delavskih in kmečkih množic ter slovenske inteligence, združeni v socialistični zvezi prežemajo, nosijo in uveljavljajo izročilo ustanovnega kongresa slovenske partije, do dokončne zmage nad vsem, kar doma in v svetu, objektivno in subjektivno, ovira graditev družbe svobodnih proizvajalcev.

Prežeti ž izročili Čebin pred 40. leti, združeni in čvrsto organizirani v socialistični zvezi ter idejno in politično vodeni in usmerjeni od zveze komunistov, bomo tudi v bodoče smelo uresničevali zastavljene naloge. Delovni ljudje v združenem delu ter občani v krajevni skupnosti moramo še z večjo vnemo pristopiti k uresničevanju svojih ciljev. To bomo lažje storili, če se bomo zavedali koliko nesebičnega dela tovariša Tita in njegovih sodelavcev revolucionarjev je vložene za to, da mi danes v miru in človeka dostojno živimo.

Prepričan sem, da v imenu

nas vseh izrekam veliko želja ob 85. rojstnem dnevu tovariša Tita, da bi še dolgo ostal čil in zdrav med nami in nas še naprej vodil tako uspešno, kot nas je v preteklih 40. letih

SLAVNOSTNA SEJA

V splet letošnjih slovesnosti je sodila tudi slavnostna seja Občinske konference ZKS Mozirje. Na njej so podelili knjižna darila komunistom s tridesetletnim stažem — Jožetu CELINŠEKU st., Vinku KNAPIČU, Stani MEJAC in Anki ČEPLAK, sprejeli v zvezo komunistov številne nove člane, podelili priznanja in srebrni znak ZSS ter priznanja in srebrni znak OF. O slednjih smo že poročali, srebrni znak ZSS pa sta prejela Marija KOBAL iz osnovne organizacije sindikata na osnovni šoli Gornji grad in Franjo MAROVT iz osnovne organizacije sindikata temeljne organizacije združenega dela Gozdarstvo Gornji grad.

Poleg ostalih gostov so se slavnostne seje udeležili tudi predstavniki pobratene občine Čajetina. V delegaciji so bili borci, vodil pa jo je sekretar OK ZK Čajetina Vidoje ŠUKILOVIČ. Slavnostni govor sekretarja občinske konference ZK Mozirje Matevža POŽARNIKA objavljam v celoti.

Usmerjeno izobraževanje

Na podlagi razprave o osnutku smeri razvoja usmerjenega izobraževanja v celjski regiji v obdobju 1976—1980, ki je bila organizirana v okviru OK SZDL posredujemo naslednje zaključke:

1. Podpre se osnutek razvoja usmerjenega izobraževanja v celjski regiji v obdobju 1976—1980;
2. Lesna industrija GLIN Nazarje mora prevzeti pobudo organiziranja usmerjenega izobraževanja na področju lesarstva in ga vključiti v svoj srednjeročni razvojni program;
3. Občinski svet zveze sindikatov mora s politično akcijo popularizirati med delovnimi ljudmi v DO in TOZD koncept razvoja usmerjenega izobraževanja;
4. Ker je razvoj usmerjenega

izobraževanja povezan z mnogimi družinimi preobrazbami, ki niso zgolj v domeni družbenopolitičnih skupnosti, ampak tudi in predvsem v novi organiziranosti samoupravnih interesnih skupnosti izobraževanja kakor tudi v drugačnih povezovanih združenega dela v reproduktivni in delovne enote se mora razprava o osnutku prenesti v izobraževalno skupnost, izvršni svet in njihove organe;

5. Na podlagi srednjeročnega plana razvoja občine in njenega gospodarstva se mora izdelati nova realna potreba po kadrih, ki naj bo osnova za usmerjanje mladine v poklice po končani šoli. Obveznost naj sprejme kadrovska služba v okviru izvršnega sveta SO Mozirje.

Proizvodnja modne konfekcije ELKROJ Mozirje

objavlja
za šolsko leto 1977/1978

2 učni mesti za poklic finomehanika

Pogoj: uspešno končana osnovna šola.

Kandidate prosimo, da pošljejo prošnje najkasneje do 10. 6. 1977 splošnemu sektorju delovne organizacije ELKROJ Mozirje.

srečanja

Komisija za informiranje
pri OK ZSMS Mozirje

mladih

Po partizanskih poteh

V ponedeljek, 9. maja je bil dokaj naporen dan. Vsi, ki smo bili namenjeni na pohod smo ob 9. uri krenili iz Mozirja proti Žekovcu. Spremljali so nas mlajši vrstniki iz mozirske osnovne šole. Med potjo smo se ustavili ob spomeniku dveh padlih borcev. Po kratkem nagovoru tovariša Novaka so se ostali pionirji poslovili, člani stalne pohodne enote pa smo krenili naprej. Do hotela pod Medvedjakom smo se zaradi slabega vremena popeljali z gondolo. Po obedu smo krenili proti vrhu Medvedjaka in od tam naprej proti Starim stanom in Petelinjku. Vreme nam je vso pot nagajalo in na Starih stanih smo se znašli v pravem snežnem metežu.

Tega dne sta bila dežurna Slavko in Džeki in posledica tega dežurstva je bila večerja z juho in kranjskimi klobasami. Po večerji smo morali na spanje, kljub hoji in slabemu vremenu pa je ta dan v vseh nas vzbudil prijetno pohodniško vzdušje.

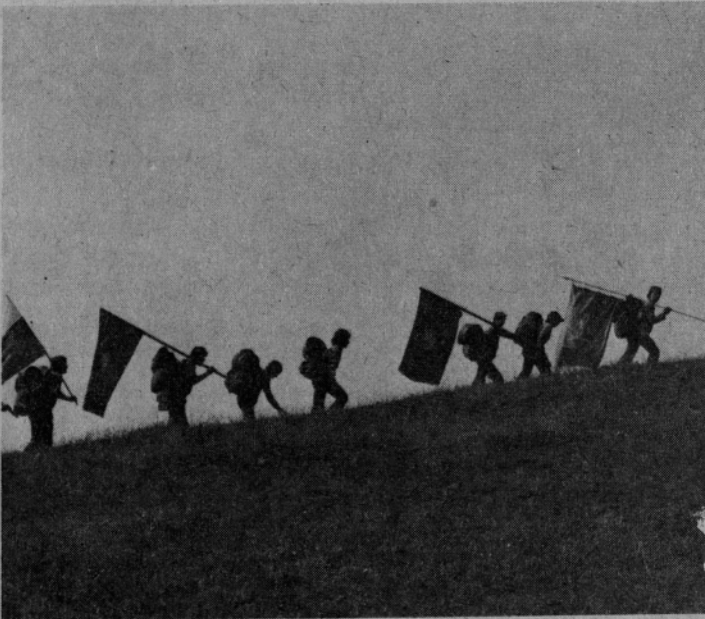
V torek smo vstali šele ob sedmih. Hitro smo se umili in pozajtrkovali pašteto kruh in čaj. Dežurna sta bila Vojko in tovariš Zdravko Novak in s skupnimi močmi smo temeljito očistili kočjo. Dolga pot nas je v torek vodila preko Smrekovca, kjer je Vojko obvezal Miranovo ožuljeno nogo, proti Komnu, kjer smo naleteli na velike snežne zamete in na svež sneg prejšnjega dne. Pod nami se je ugrezal sneg, zato smo imeli v čevljih mokro. Po končani malici na Komnu smo se po veliki strmini spustili proti Robnikovi planini. Z veseljem v srcu in z bolečino v nogah smo zagledali kočjo, ki je last ljubenskih planincev. S ponosom smo se zazrli na zelo dolgo prehojeno pot in se poslovili od tovariša Novaka, ki nas je zaradi službe moral zapustiti. Ker se kres, ki smo ga pionirji s Slavkotovo pomočjo pripravili, ni in ni hotel vžgati, smo ga pospravili in legli k počitku. Kljub naporni poti smo bili vsi veseli.

V sredo smo vstali zelo zgodaj. Že kmalu po šesti uri smo zapustili lovsko kočjo na Robnikovi planini in krenili proti Travniku. Zaradi hudega vzpona smo večkrat počivali. Med potjo smo navdušeno prepevali borbene in pohodne pesmi, med katerimi se nam je najbolj priljubila Oj, Kozaro. Dolga pot nas je vodila preko Raduhe v Luče, kjer smo se okrepčali in nakupili hrane za naslednje dni. Odšli smo tudi k spomeniku padlih borcev in jih počastili z enominutnim molkom, zatem pa nam je borec Jože Celinšek na kratko orisal boje v Gornji Savinjski dolini. Med uro prostega časa, ki je sledila smo si ogledali novo osnovno šolo. Zvečer smo se ustavili na kmetiji Fludernik kjer se je med NOB nekaj časa zadrževal del slovenskega Glavnega štaba in del centralnega komiteja

KPS. Po zares naporni poti se nam je počitek na senu nadvse prilegel.

Naslednjega jutra so nas na kmetiji obiskali učenci osnovne šole Ljubno. Fludernikovi mami smo v spomin na pohod podarili knjigo „Velika preizkušnja“. Nato smo krenili proti spomeniku. Kot na vsej poti smo tudi tu položili cvetje in prižgali sveče. Poslovili smo se od Fludernikovih – še prej nam je prvoborec Vlado Košir pripovedoval številne spomine – in krenili proti Sokatu k borcu Alfonzu Hrenu in mu podarili spominsko knjigo. Po pogostitvi smo krenili proti Gornjemu gradu in ob spomeniku tudi tam prisluhnili zanimivim doživetjem borca.

Od osnovne šole v Gornjem gradu smo se odpeljali do Kokarij in tabora II. grupe odredov. Po malici, ki smo jo tam dobili, smo krenili na Čreto, kjer smo se nastanili v planinski koči. Zvečer nas je obiskal kmet Franc Skok – Zakrajškov ata, ki nam je pripovedoval o I. frontalni

Veselo po poteh spominov

Hvala Gornjegrajčani

27. aprila je 80 članov taborniške organizacije pričelo dvodnevni pohod po obeh dolinah. Med potjo smo obiskali vsa pomembnejša spominska obeležja iz NOB, borci pa so nam pripovedovali važnejša doživetja in zgodovino krajev iz časa narodnoosvobodilne vojne. Pot je bila še posebno za najmlajše člane precej naporna,

zato smo bili tembolj veseli, ko so nas Gornjegrajčani prenočili in nahranili.

Uprava taborniškega odreda Savinjskih partizanov izreka javno zahvalo vsem domačinom Gornjega grada za sodelovanje v tej akciji.

Taborniki Odreda Savinjskih partizanov

V bodoče več sodelovanja

V mozirski občini smo imeli od 9. do 14. maja priložnost spremljati na njeni poti komandantsko torbo s spominskim dnevnikom in zastavami letošnjega Pohoda po poteh partizanskih enot in aktivistov OF. Pohod je na pot po Sloveniji krenil iz Čebina in bo svečano zaključen v

začetku julija v Dražgošah. Vsakoletni pohod je namenjen pionirjem, ki se naj v spremstvu starejših vrstnikov in ob pomoči borcev na svoji poti kar najbolj pristno seznanijo s svetlimi tradicijami slavne preteklosti jugoslovanskih narodov, s trpljenjem in zmagami partizanov v času vihrne druge vojne. Obujanje in prenašanje tradicij na mlade in najmlajše je stalna in nujna naloga nas vseh in še zlasti ZZB NOV in zveze socialistične mladine. Prav to prenašanje pa je dobilo najbolj pristen in koristen izraz prav na pohodu, čeprav je bil ta naporen in čeprav se ga je tokrat udeležilo premalo pionirjev.

Zaradi vsega naštetega se bomo morali pri bodočih podobnih akcijah prav vsi bolj zavzeti in v njih pripravo vložiti več truda in pozornosti. Ne da pohod ni uspel, zagotovo je, le precej stvari smo morali po nepotrebnem reševati sproti in na hitro. Graje si seveda ob vsem vloženem delu ne zaslužijo nihče, saj konec koncev takšnega pohoda v naši občini že dolgo ali pa sploh še ni bilo. Rad bi le opozoril, da si kakršnegakoli improviziranja pri delu z najmlajšimi pohodniki ne moremo in ne smemo privoščiti. Zaradi pomena samega, zaradi vložnih telesnih naporov ter zlasti zaradi navdušenja in volje s katerima so pionirji opravili to častno nalogo. Kljub slabemu vremenu ob zaključku in rahli utrujenosti so pionirji v en glas izjavili, da bi še in še hodili. Zato veljajo Miranu Vratnarju, Stanciju Valtetu, Jožetu Veninšek, Franciju Kotniku in Urošu Žerovniku iskrene čestitke in vse priznanje. Prav tako se je treba zahvaliti tudi tistim, ki so pohod po svojih močeh podprli in kakorkoli prispevali k uspešnemu zaključku. Sem spadajo borci, mladinci, štab teritorialne obrambe še posebej in vsi ostali.

Take in podobne akcije bomo v prihodnje zato morali še pripraviti in pri tem bo potrebno samo nekaj dobre volje in sodelovanja med vsemi, ki imamo kakorkoli opraviti s pionirji in njihovo organizacijo. Tudi tako bomo na privlačen in koristen način pritegnili mlade k delu v vseh in zlasti v mladinskih vrstah. S tem bomo opravili pomemben del na poti k oblikovanju bodočih samoupravljalcev.

J. P.

JOŽE VENINŠEK
7. a razred Mozirje

POKAŽI KAJ ZNAŠ

Leto 1977 bo za vse Jugoslovane zelo slovesno, saj praznujemo 40-letnico KPS, 40-letnico prihoda tovariša Tita na čelo partije in njegov 85. rojstni dan.

V ta namen je mladinska organizacija na osnovni šoli priredila javno oddajo „Pokaži kaj znaš“, v kateri smo se učenci 8. razredov pomerili v znanju slovenskega jezika, glasbe, športa, prometa in zgodovine. Zgodovinska vprašanja so se nanašala na ustanovitev KPS in na zgodovinsko noč na Čebinah. Med tekmovalnim delom smo pripravili nekaj zabavnih točk in posrbeli za dobro počutje gledalcev, ki jih je bilo krepko število. Denar od vstopnine bomo porabili za končni izlet na morje.

URŠKA SOLAR
8. b razred Mozirje

Poročilo

K ZAKLJUČNEMU RAČUNU O SREDSTVIH SAMOPRISPEVKA ZA SOFINANCIRANJE IZGRADNJE ŠOL IN PROSTOROV ZA OTROŠKO VARSTVO V OBČINI MOZIRJE

Že štiri leta bo poteklo 30. aprila letos, ko se izvaja odlok o uvedbi samoprispevka za financiranje programa izgradnje šol in prostorov za otroško varstvo v občini Mozirje. S sprejetim programom je bilo določeno, da se v tem obdobju zgradijo in modernizirajo po tem vrstnem redu naslednji objekti: šola Rečica, šola Ljubno, šola Luče, šola Gornji grad, posebna šola, šola Lepa njiva, šola Šmihel nad Mozirjem; pri šolah Solčava, Šmartno ob Dreti in Nova Štifta pa se uredi centralno ogrevanje.

Skrb za usmerjanje in pravilno in gospodarno uporabo sredstev ter za naložbe po sprejetem programu je skupščina občine poverila posebnemu 15-članskemu gradbenemu odboru. Gradbeni odbor dela v širšem in ožjem sestavu. Do danes je na osmih sejah v celotnem in razširjenem sestavu in na 25 sejah v ožjem sestavu sprejela odločitve za izvajanje in realizacijo zgoraj nevedenih programskih izhodišč izgradnje in adaptacije posameznih objektov v okviru razpoložljivih finančnih sredstev in ob dokaj zaostrenih finančnih predpisih, zlasti kar se tiče naložb in negospodarsko družbeno sfero.

Z vsestranskim prizadevanjem in iskanjem najugodnejših oblik je odboru do danes uspelo, da je uspešno končal izgradnjo šole Rečica ob Savinji in Ljubno ob Savinji, šola v Lučah pa je bila dograjena v začetku marca letošnjega leta. Vrednost dosedanjih naložb dosega 25.738.950,50 din od tega 5.460.055,00 dinarjev iz kreditnih sredstev Republiške izobraževalne skupnosti. Kot je razvidno iz navedenega podatka predstavljajo glavni vir sredstev lastni dohodki, dohodki iz samoprispevka občanov in delovnih ljudi.

V obdobju ko se načrtno in sistematično izvajajo investicije v šolstvo in otroško varstvo, za kar je dana osnova v uvedenem samoprispevku, je bilo na novo zgrajenih 16 učilnic z ustreznimi kabinetmi, 3 večji večnamenski prostori, 3 sodobne kuhinje, 2 sodobno opremljeni telovadnici, 3 igralnice za otroško varstvo pomožni prostori od odgovarjajočih centralnih kurjav, od sanitarij do garderob,

zbornic in upravnih prostorov. Poleg teh na novo zgrajenih prostorov pa je bilo popolno obnovljenih 5 učilnic s kabineti in z vsemi ostalimi funkcionalnimi prostori v starem šolskem objektu na Ljubnem ob Savinji, star šolski objekt v Lučah pa se bo pričel renovirati in obnavljati v naslednjem obdobju, tako da bo do novega šolskega leta celotni objekt usposobljen za svoj namen. V vseh dozidanih in adaptiranih prostorih je bila vstavljena nova sodobna oprema. Primerno je bila urejena, ali se ureja tudi okolica pri vseh dozidanih ali adaptiranih objektih.

Po programu sledi dozidava in obnova šole Gornji grad. Za objekt je že izdelan glavni projekt, tako, da se bo takoj po zagotovitvi finančnih sredstev dala ponudba in po tej ponudbi

Iz posameznih virov so bili doseženi naslednji dohodki:

	V letu: 1976 1973-76	Skupaj 1976/77 %	Struktura
1. iz 3 % prispevka iz obrti in iz 4 % prispevka iz kmetijstva	1.007.703,55	2.351.047,25	10,1
2. iz 1,8 % prispevka iz OD in 1,5 % prisp. iz pokojnin	3.797.884,90	10.647.420,05	45,8
3. iz prispevka SIS za otroško varstvo	-	2.390.000,00	10,3
4. iz prispevka delovnih organizacij 1 % po sporazumu do 30/3-76	593.884,20	4.230.808,85	18,2
5. iz prispevka BOD po redni stopnji od 1/4-76 dalje	2.000.000,35	2.000.000,35	8,0
6. iz prispevka proračuna občine	-	1.300.000,00	5,6
7. iz ostalih dohodkov	50.939,15	322.857,05	1,4
SKUPAJ	7.450.412,15	23.242.133,55	100

Ugotovljeno je, da dohodki po vseh predvidenih virih, razen od TIS sorazmerno ugodno dotekajo, vendar je poudariti do kljub temu še sledijo dvigu cen gradbenih stroškov, kar povzroča znatno višje izdatke za posamezne objekte kot smo jih ocenjevali ob sestavljanju finančnih izhodišč ob sprejemanju programa.

V letu 1976 se je pojavil tudi nov vir dohodkov in to iz prispevka od BOD po redni stopnji, ki se vplačuje za občinsko SIS vzgoje in izobraževanje, ker je bil s samoupravnim sporazumom dogovorjeni 1 % prispevek delovnih skupnosti za izgradnjo šol s 1. aprilom vključen kot sestavni del v bilanci skupne porabe.

Za leto 1976 je bilo ugotovljeno tudi to, da je izterjava predpisanega prispevka iz kmetijstva in iz obrti dosegla 97,38 % za celotno obdobje predpisanih obveznosti, v letu 1975 pa je bila dosežena

izbralo najugodnejši izvajalec del. Ocenjuje se, da bo vrednost vseh del in opreme na tem objektu dosegla znesek 1d 12 do 13 milijonov novih dinarjev. Ker z veljavnim samoprispevkom, ki poteče 30. 4. 1978 ne bo zbranih dovolj sredstev, da bi to investicijo in še druge iz sprejetega programa pripeljali do kraja, bo treba zavestno in z družbeno akcijo doseči, da se občani na referendumu izrečejo za podaljšanje zbiranja sredstev s samoprispevkom.

Za to bo potrebno izdelati nov program v katerega bi vključili vse neizvršene predvidene investicije v sedanjem programu in začrtali tudi nove naložbe, ki jih nakazujejo potrebe in ki smo jih načelno opredelili v srednjeročnem programu o razvoju občine.

II.

Z analizo zaključnega računa o sredstvih samoprispevka lahko ugotovimo, da je bilo do danes iz samoprispevka in iz drugih virov ustvarjeno 23.242.133,55 dinarjev, od tega 32,1 ali 7.450.412,15 dinarjev v letu 1976.

	V letu: 1976 1973-76	Skupaj 1976/77 %	Struktura
1. iz 3 % prispevka iz obrti in iz 4 % prispevka iz kmetijstva	1.007.703,55	2.351.047,25	10,1
2. iz 1,8 % prispevka iz OD in 1,5 % prisp. iz pokojnin	3.797.884,90	10.647.420,05	45,8
3. iz prispevka SIS za otroško varstvo	-	2.390.000,00	10,3
4. iz prispevka delovnih organizacij 1 % po sporazumu do 30/3-76	593.884,20	4.230.808,85	18,2
5. iz prispevka BOD po redni stopnji od 1/4-76 dalje	2.000.000,35	2.000.000,35	8,0
6. iz prispevka proračuna občine	-	1.300.000,00	5,6
7. iz ostalih dohodkov	50.939,15	322.857,05	1,4
SKUPAJ	7.450.412,15	23.242.133,55	100

izterjava le v višini 81 %, iz obrti pa celo komaj 66,8 %.

III.

Kot je bilo navedeno že v I. delu poročila so znašale vse naložbe do danes 25.738.950,50 dinarjev od tega je sredstev samoprispevka in drugih lastnih sredstev 20.278.895,50 dinarjev in 5.460.055,00 dinarjev kreditnih sredstev.

Struktura izdatkov po posameznih šolskih objektih pa je naslednja:

	din	%
za projekte in lokacijsko dokumentacijo	560.764,25	2,19
za gradbena, obrtna in inštalaterska dela	22.174.746,15	86,20
za zemljišča in objekte na zemljiščih	229.046,70	0,90
za zunanjo ureditev	519.875,50	2,4
za elektroprispevek in zunanje dovođe elektrike	235.161,25	0,29
za izvajanje gradbenega nadzora	290.000,00	1,14
za opremo	1.676.476,00	6,59
za ostalo - bančni in manipulativni stroški	52.940,65	0,20
SKUPAJ din	25.738.950,50	100

Pri izdatkih za naložbo v šolo Luče velja poudariti, da je v celotnih stroških prikazan znesek 11.375.008,75 dinarjev, ki je bil dan kot avans izvajalcu del na celotni pogodbeni znesek gradbenih, obrtnih in inštalacijskih del in da je do 31. 12. 1976 po letni obračunski situaciji vrednost opravljenih del 7.594.117,90 din.

V celotnih izdatkih za vse objekte je znašal delež izdatkov v letu 1976 10.068.639,60 dinarjev in so bili v glavnem vsi namenjeni za gradnjo šole Luče. Ocenjujemo pa, da bo za dokončno dograditev in adaptacijo tega objekta treba, poleg še neangažiranega avansa, zagotoviti še približno en do en in pol milijon dinarjev, tako da bo vrednost dozidave in adaptacije z opremo dosegla znesek nad 14 milijonov dinarjev.

Naslednja obsežna in zelo zahtevna naloga, ki izhaja iz programa je dozidava in adaptacija šole v Gornjem gradu. Z dozidavo in adaptacijo, po že izdelanem projektu, bo šola pridobila 4 nove učilnice, knjižnico, 2 prostora za otroško varstvo, večnamenski prostor s kuhinjo in vse potrebne pritlikline in druge pomožne prostore. Stari del objekta se bo primereno in funkcionalno uredil za učilnice za predmetni pouk. Ocenjujemo, da bodo vsa dela in oprema veljali med 12 in 13 milijoni dinarjev.

Za znaten del te investicije bodo, glede na to, da smo za šolo Ljubno in Luče uspeli dobiti kredite od RIS, sredstva zagotovljena iz virov dosedanjega samoprispevka. V nobenem primeru pa dotok sredstev ne bo zadoščal za izpeljavo celotne investicije, kaj šele za izvedbo celotnega programa, ki smo si ga zadali, zato je najrealnejša pot, da se na podlagi dodelanega programa odločimo za podaljšanje veljavnosti samoprispevka za nadaljnje pet-letno obdobje in tako izpolnimo celotne obveznosti za zagotovitev primernih prostorskih pogojev našim šolskim ustanovam.

STANKO PRODNIK

AKCIJA RDEČEGA KRIŽA

Že dve leti uspešno vodi Rdeči križ Slovenije akcijo zbiranja starega papirja. Ta akcija je Rdeči križ pričel predvsem zato, ker smo ugotovili, da vse premalo skrbimo za čisto in zdravo okolje, drugi pomembni faktor pa je vodil RK v to akcijo tudi velik uvoz starega papirja za našo papirno industrijo.

V to akcijo se je uspešno vključil občinski odbor RK Mozirje. Akcijo organiziramo s pomočjo osnovnih

organizacij RK in z velikim ter prizadevnim sodelovanjem osnovnih šol. V lanskem letu je bilo na našem območju zbrano preko 15.000 kg papirja.

V letošnji akciji, ki je bila v mesecu aprilu smo zbrali 7.155 kg papirja. Ta podatek je zelo razveseljiv, želimo pa, da bi v tej akciji sodelovali vsi občani in odvečen papir darovali Rdečemu križu, katerega izkupiček bo namenil za humanitarne namene, mi pa se bomo ottesli nepotrebne navlake.

V programu imamo tudi jesensko akcijo zbiranja starega papirja in vas že ob tej priložnosti vabimo k sodelovanju.

OBČINSKI ODBOR RK

Seja občinske skupščine

22. skupno zasedanje zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora skupščine občine Mozirje, je bilo sklicano za 17. maj 77.

Na seji so delegati razpravljali o analizi rezultatov poslovanja gospodarstva v občini. Sklenili so, da morajo IS SO Mozirje in strokovne službe sproti analizirati stanje v gospodarstvu in posebno pozornost nameniti tistim delovnim organizacijam oz. TOZD, ki poslujejo z

izgubo. V ta namen je potrebno organizirati razgovore z najodgovornejšimi delavci iz delovnih organizacij oz. TOZD, ki poslujejo z izgubo ali na robu rentabilnosti ter ugotoviti kako so le-te podveze ukrepe za odpravljanje težav v gospodarstvu. Za sejo občinske skupščine je potrebno pripraviti posebno informacijo o saniranju dolgotrajnih težav TOZD RTC Golte.

Na dnevnem redu zasedanja je bilo več poročil, ki so se nanašala na delo sodnika za prekrške, postaje milice Mozirje, veterinarske službe, delavske univerze Mozirje, sodišča združenega dela, občinskega javnega tožilstva Velenje in uprave javne varnosti Celje. Delegati so obravnavali tudi republiško poročilo o varstvu dobrin splošnega pomena in vrednost človekovega okolja v SR Sloveniji in občini Mozirje. Pri obravnavi tega poročila je bila živahna razprava na podlagi katere je bilo zaključiti, da je na tem področju v naši občini še vse premalo storjenega in da bo nujno pokreniti splošno akcijo za očuvanje našega okolja.

Loka vabi

Planinsko društvo Luče že vrsto let priraja tradicionalno tekmovanje v veleslalomu na Loki pod Raduho. Letos smo se na društvu odločili, da bomo organizirali tudi turni smuk. In zares nismo ostali le pri besedah. Turni smuk je bil v sredini aprila na Raduhi. Z veseljem ugotavljamo, da je dobro uspel. Kljub temu, da smo vabila poslali vsem planinskim društvom v občini, pa so se ga udeležili le smučarji-planinci iz Gornjega grada in domačini. Res škoda! Bilo je prijetno, veselo in žalostno hkrati. Nema lokrat nam je pogled uhajal tja, kjer je nekoč stala prijazna kočica — naša Loka. A kaj hočemo. Sprijaznili smo se z žalostnim dejstvom, da je ni več in da take kot je bila, več ne bo. Potrudili se bomo, da bo na Loki čimprej stala nova kočica, ki bo številnim ljubiteljem Raduhe nudila zatočišče.

Začetna dela so v teku. Treba bo veliko truda, če hočemo, da bomo uspeli in da bo naše delo čimprej rodilo sadove. Zavedamo se, da bo težko. Sami ne bomo zmogli vsega. Zato prosimo vse planince, ki so Loko radi obiskovali, da nam z udarniškim delom priskočijo na pomoč.

VALČI MATIJOVC

Prizadevni taborniki

Taborniki v Gornji Savinjski dolini se vse bolj uveljavljajo in z zavzetim delom dosegaajo vse bolj vidne uspehe. V aprilu se je 50 članov udeležilo srečanja slovenskih tabornikov „Prežihovina 77“. Na njem se je zbralo preko 6000 tabornikov iz vse Slovenije. Med bogatim programom so v svoji sredi pozdravili zvezno štafeto mladosti in jo z najlepšimi pozdravi in željami tovarišu Titu za njegov rojstni dan pospremili na njeno nadaljno pot. Srečali so se tudi z domačini in borci in se z njimi zapletli v prijetne

govore. Taborniki so ob tej priložnosti tudi prehodili pot na področju, ki ga je velikokrat in najraje obiskoval in v svojih delih tako lepo opisal Prežihov Voranc.

Konec aprila je 80 tabornikov v dveh dneh opravilo pohod po številnih krajih Gornje Savinjske doline. Skoraj povsod so bili lepo sprejeti. Obiskali so vsa spominska obeležja na svoji poti, ob katerih so jim borci domačini pripovedovali spomine, taborniki pa so jim oddolžili s spominskimi darili.

Udeleženci srečanja na Prežihovem

Urjenje veččin—prijetno in koristno

OBVESTILO

Prosimo vse upokojence, da poravnajo članarino upokojencev za leto 1977. Članarina se lahko vplača vsak dan od 7. do 14. ure v pisarni Občinskega odbora ZZB NOV Mozirje nad Ljubljansko banko.

Društvo upokojencev
MOZIRJE

Savinjske NOVICE

„Savinjske novice“ izhajajo mesečno — Izdajajo SO in delovne organizacije občine Mozirje — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Janez Plesnik — Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon 063-830-017 — Žiro račun pri SDK ekspozitura Mozirje št. 5076-637-56 — Savinjske novice, glasilo SO Mozirje — Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do dvajsetega v mesecu — Grafična priprava CZP „Dolenjski list“ Novo mesto — Tisk: tiskarna Ljudske pravice Ljubljana — Po mnenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421. 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.

Dežurni živinozdravnik

- 29. 5. mag. vet. RESNIK Tone, Mozirje, tel. 830-978
- 5. 6. dipl. vet. LUKAN Drago, Gornji grad, tel. 842-001
- 12. 6. dr. vet. LOGAR Franc, Logarska dolina, tel. 846-025
- 19. 6. mag. vet. MERMAL Jože, Ljubno ob Savinji, tel. 840-044
- 26. 6. mag. vet. RESNIK Tone, Mozirje, tel. 830-978